

1. Het is opmerkelijk hoe vaak *'Jeruzalem/Sion'* in de Heilige Schrift voorkomt: 811x! (Hebreeuwse Bijbel: 667x; Nieuwe Testament: 144x) Dit tekent het grote belang van de stad voor Joden (en voor christenen).
2. De Bijbel kent vele prachtige namen voor de stad. Enkele daarvan zijn:
 - de stad van God (Psalm 46 : 5; Psalm 87 : 3)
 - de heilige stad (Nehemia 11 : 1; Mattheüs 4 : 5; Openbaring 11 : 2)
 - stad van de grote Koning (Psalm 48 : 3)
 - vorstin onder de gewesten (2 Koningen 1 : 1)
 - stad van de gerechtigheid (Jeremia 1 : 26)
 - vreugde voor heel de aarde (2 Koningen 2 : 15)
 - de Troon van de HEERE (Jeremia 3 : 17)
3. Tienmaal klinkt in Zacharia 14 de naam Jeruzalem. In dit visioen van de profeet laat de heilige stad zich telkens weer in een ander facet zien. Zeven ervan komen hieronder aan bod. [ontleend aan dagboekteksten van dr. Henk Vreekamp in *"Verborgene die bij ons zijn"*]

Lezen: Zacharia 14 : 1 - 3

Jeruzalem in 't zwart. De stad wordt ingenomen door heidenvolken, die (N.B.) door de HEERE daartoe zijn aangezet! Is het de linkerhand van God, die de heidenwereld vergadert en opstuwt richting zijn volk om het te straffen en deels in ballingschap te brengen? Medicijn van lijden, dat God toedient om Israëls genezing tot stand te brengen? Raadsel van de geschiedenis!

Lezen: Zacharia 14 : 4 - 5

God zet zijn voet op de aarde, op de Olijfberg. De aarde raakt geschokt onder deze aanraking. De berg splijt in tweeën, waardoor een corridor, een vluchtroute, ontstaat voor de inwoners van het benarde Jeruzalem.

Lezen: Zacharia 14 : 6 - 9

Jeruzalem ligt ongeveer 800 m boven de zeespiegel. De profeet ziet hoog daarboven, onder de drempel van de tempel vandaan, een aarzelend stroompje water tevoorschijn komen. Dit groeit uit tot een machtige stroom. Deze gaat snel bergafwaarts richting de Middellandse Zee en naar de Dode Zee, de laagste plaats op aarde! Daar heerst de dood: geen spriet gras of riet aan de oever, geen vis in het water. Door het water uit de bron in het heiligdom, vanaf het altaar van verzoening en nieuw leven, wordt hij op slag een Levende Zee! Een collega-profeet, namelijk

The Holy City

Ezechiël, ziet hoe vissers uitvaren, hoe netten gevuld raken en hoe riet en biezen de oever beginnen te bezetten. In de diepte der diepten bloeit vanwege Sion hoog ons leven op.

Lezen: Zacharia 14 : 10 - 11

De naam Jeruzalem is in het Hebreeuws een meervoudsvorm (Jeroesjalajim). Er zijn 2 Jeruzalems. Eén in de hemel, Gods eigen droom. Eén op de aarde, in het midden van Azië, Afrika en Europa, als de knop tussen de bladeren van de wereldbloem. Rondom het aardse Jeruzalem zijn bergen, opgerichte tekenen van de Eeuwige, die aldus beschermend rondom zijn volk is.

Zacharia krijgt een ongedachte verschuiving van het beeld te zien. De Dag des HEREN grijpt diep in natuur en geschiedenis in. Hoe dichterbij het midden, hoe insnijddender. Niet alleen de Plijfberg moet wijken voor de intocht des HEREN, heel het land rond Jeruzalem moet een vlakte worden, een Hollands polderlandschap gelijk. Dan kunnen de pelgrims, komend van alle windstreken, de stad al van verre zien liggen. De vlakten der aarde hebben hiermee een zichtbaar midden gekregen. In Jeruzalem daalt de hemel neer op aarde, en vanuit dit midden trekt de Eeuwige naar de einden. En al duurde het nagenoeg een millennium, zo stroomde op een dag de Geest met het verre en vreemde Woord van de God van Israël ook ons hoge noorden binnen. Nu kunnen ook wij Jeruzalem in de verte zien liggen (vs. 10).

Wanneer voor de vijfde keer de naam Jeruzalem klinkt, zien we met de profeet een stad die veilig gelegen is. Omdat de HEERE Koning wordt over heel de aarde zal er geen banvloek meer zijn: *'Jeruzalem zal onbezorgd wonen'* (vs. 11).

Lezen: Zacharia 14 : 16 - 19

Het kan verkeren: belegeraars worden pelgrims. Vijfmaal horen we het woord voor *'optrekken naar Jeruzalem'*. Om de God van Israël te aanbidden en om het Loofhuttenfeest te vieren.

Jeruzalem is nu geworden tot het hart dat trekt. Een vreedzame middelpuntzoekende beweging doorstroomt mensen en structuren, kerk en samenleving.

Israël is blij. De oogst was goed, de wijnoogst niet te vergeten. De verheuging na Grote Verzoendag breekt baan. En gedeelde vreugde is meer dan dubbele vreugde, zeventigvoudig, alle volken delen erin. Het Nederlandse dus ook. Toch lijkt er een stok achter de deur te staan. Wie van de heidenen de uitnodiging van Jeruzalem negeert en *'gewoon eens thuis blijft'*, berooft zich van de belangrijkste zegen van de hemel. Tijdens het Loofhuttenfeest immers wordt gebeden om regen. Zonder de band met de God van Israël en daarin met Zijn volk, zullen de Verenigde Naties geen regen ontvangen. Het Feest in het midden verspreidt zijn vreugde over het rond van onze aarde, tot in onze achtertuin.

The Holy City

Lezen: Zacharia 14 : 20 - 21

Niet alleen het Joodse volk, ook andere volken stromen toe. Er ontstaat een logistiek probleem: er zijn onvoldoende schalen om de offers in te brengen. Dan breekt het heilige door in het profane. Alles en ieder zal heilig zijn voor God; heel de aarde een heiligdom. Het heilige der heiligen, de heilige stad, het heilige land strekken zich uit tot de einden van de nu geheiligde aarde. Het verschil tussen heilig en profaan, het onderscheid tussen Israël en de volken zal op die dag, de dag des HEREN, zijn opgeheven. De ganze schepping zal helder en doorzichtig zijn als de vernieuwde stad. Het is niet te geloven. En toch!